ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 13ης Ιουνίου 2007 *

Στην υπόθεση Τ-441/05,

IVG Immobilien AG, με έδρα τη Βόννη (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους A. Okonek και U. Karpenstein, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπουμένου από τον G. Schneider,

καθού,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 1ης Σεπτεμβρίου 2005 (υπόθεση R 559/2004-4), σχετικά με αίτηση καταχωρίσεως του εικονιστικού σημείου I ως κοινοτικού σήματος,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους H. Legal, πρόεδρο, I. Wiszniewska-Białecka και E. Moavero Milanesi, δικαστές,

γραμματέας: K. Andová, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 16 Δεκεμβρίου 2005,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 8 Μαρτίου 2006,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 11ης Ιανουαρίου 2007,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 5 Νοεμβρίου 2002, η προσφεύγουσα υπέβαλε στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως αυτός έχει τροποποιηθεί.

2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το εικονιστικό σήμα, χρώματος μπλε ρουά, που εικονίζεται κατωτέρω:

3 Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες για τις οποίες ζητήθηκε η καταχώριση του σήματος εμπίπτουν στις κλάσεις 35, 36, 37, 39, 42 και 43 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, σχετικά με τη διεθνή κατάταξη των προϊόντων και των υπηρεσιών για την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν, για κάθε μία από τις κλάσεις αυτές, στην εξής περιγραφή:

— κλάση 35: «Πραγματοποίηση αναλύσεων της τιμής κόστους, συμβουλές οργανώσεως σε εμπορικές υποθέσεις, ιδίως συμβουλές οργανώσεως και διοικήσεως επιχειρήσεων· εκτίμηση σε εμπορικές υποθέσεις»·

— κλάση 36: «Οικονομικές αναλύσεις· τραπεζικές υποθέσεις· είσπραξη απαιτήσεων· δάνεια επί ενεχύρω· συμβουλές στον οικονομικό τομέα· χρηματοοικονομική ανάπτυξη· ασφάλειες· είσπραξη μισθωμάτων από αστικά και αγροτικά ακίνητα· διαχείριση κτιρίων· διαχείριση ακινήτων· εκτίμηση ακινήτων αγαθών· μίσθωση αστικών και αγροτικών ακινήτων· επενδύσεις κεφαλαίου· μίσθωση αγροτικών εκμεταλλεύσεων· εμπορομεσιτικές υπηρεσίες, υπηρεσίες τοποθετήσεως και διαχειρίσεως περιουσιακών στοιχείων»·

— κλάση 37: «Κατεδαφίσεις· ασφαλτοστρώσεις· πληροφορίες σε κατασκευαστικά ζητήματα· διεύθυνση κατασκευαστικών εργασιών· κατασκευές οικοδομών· γεωτρήσεις· αρδευτικές εγκαταστάσεις· κατασκευή εργοστασίων· κατασκευή λιμένων, κατασκευή λιμενοβραχιόνων»·

— κλάση 39: «Παράδοση εμπορευμάτων· ναυλώσεις· αποθήκευση εμπορευμάτων· μίσθωση χώρων σταθμεύσεως· μίσθωση εμπορευματοκιβωτίων αποθηκεύσεως· μεταφορές»·

— κλάση 42: «Υπηρεσίες αρχιτέκτονα, συμβουλές σε κατασκευαστικά ζητήματα»·

— κλάση 43: «Μίσθωση κινητών κατασκευών».

4 Με απόφαση της 14ης Ιουνίου 2004, ο εξεταστής αρνήθηκε να καταχωρίσει το κατατεθέν σημείο, με την αιτιολογία ότι στερείται διακριτικού χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94, σε σχέση προς τις υπηρεσίες στις οποίες αναφέρεται η αίτηση καταχωρίσεως.

5 Συγκεκριμένα, ο εξεταστής παρατήρησε συναφώς ότι, όταν δεν εμφανίζουν κανένα ειδικό και εντυπωσιακό γραφικό στοιχείο, τα συνήθη και απλά σημεία, όπως τα μεμονωμένα γράμματα, τα ψηφία και τα βασικά γεωμετρικά σχήματα, στερούνται διακριτικού χαρακτήρα. Περαιτέρω, θεώρησε ότι το κατατεθέν σημείο δεν εμφάνιζε, αυτό καθαυτό, καμία ιδιαιτερότητα ικανή να του προσδώσει λειτουργία βαίνουσα πέραν της απεικονίσεως ενός συνήθους γράμματος.

6 Η προσφεύγουσα προσέβαλε την απόφαση αυτή ενώπιον του ΓΕΕΑ, με προσφυγή που άσκησε στις 5 Ιουλίου 2004 βάσει των άρθρων 57 έως 62 του κανονισμού 40/94. Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα ισχυρίστηκε ότι το σχήμα του κατατεθέντος σημείου διαφοροποιείται από το τυπικό γράμμα «i» της γραμματοσειράς *Times New Roman*, λαμβανομένων υπόψη του χρώματός του καθώς και της λεπτότητας και του μήκους των οριζοντίων εγκαρσίων γραμμών στην κορυφή και στη βάση του.

7 Η προσφυγή αυτή απορρίφθηκε με απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 1ης Σεπτεμβρίου 2005 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), η οποία κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 19 Οκτωβρίου 2005.

8 Το τμήμα προσφυγών έκρινε, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα:

«[...]

9 Έχουν διακριτικό χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94 τα σημεία τα οποία, σε σχέση προς τα συγκεκριμένα προϊόντα και υπηρεσίες, καθιστούν δυνατό στους καταναλωτές στους οποίους απευθύνονται να διακρίνουν τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες μιας επιχειρήσεως από τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες άλλης επιχειρήσεως [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 19ης Σεπτεμβρίου 2001, Τ-337/99, Henkel κατά ΓΕΕΑ (λευκή και κόκκινη στρογγυλή ταμπλέτα), Συλλογή 2001, σ. II-2597, σκέψεις 42 και 43]. Ο διακριτικός χαρακτήρας ενός σήματος πρέπει, συνεπώς, να εκτιμάται σε σχέση, αφενός, με τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες ζητήθηκε η καταχώριση και, αφετέρου, με την αντίληψη των ενδιαφερομένων κύκλων. Το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 δεν κάνει συναφώς καμία διάκριση μεταξύ των διαφόρων ειδών σημείων. Βεβαίως, μπορεί να προκύψει ότι η αντίληψη του ενδιαφερομένου κοινού δεν είναι αναγκαστικά η ίδια για καθεμία από τις κατηγορίες σημάτων και ότι, επομένως, μπορεί να αποδειχθεί δυσχερέστερη η απόδειξη του διακριτικού χαρακτήρα των σημάτων ορισμένων κατηγοριών απ' ό,τι εκείνων άλλων κατηγοριών. Η διαπίστωση, ωστόσο, αυτή δεν μπορεί να δικαιολογήσει την υπόθεση ότι τα σήματα αυτά στερούνται a priori διακριτικού χαρακτήρα ή δεν μπορούν να τον αποκτήσουν παρά μόνο διά της χρήσεως [βλ., σχετικά με το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, της οδηγίας 89/104, την απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2004, C-404/02, Nichols, [...], σκέψεις 23, 24 και 27 επ.].

10 Το κατατεθέν σημείο συνίσταται στο κεφαλαίο γράμμα «i», ή τον αριθμό ένα λατινικό, της γραμματοσειράς Times New Roman, η οποία χρησιμοποιείται

συνήθως στα έντυπα κείμενα. Ασφαλώς, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι οι εγκάρσιες γραμμές στην κορυφή και στη βάση του κατατεθέντος σημείου είναι κάπως λεπτότερες και πλατύτερες απ' ό,τι στην τυποποιημένη γραμματοσειρά Times New Roman. Ωστόσο, οι ελαφρές αυτές διαφορές δεν γίνονται αντιληπτές από τον ευλόγως προσεκτικό καταναλωτή και, ως εκ τούτου, δεν ασκούν επιρροή στην εκτίμηση της δυνατότητας καταχωρίσεως του ζητουμένου σήματος. Ούτε το μπλε χρώμα καθιστά δυνατή την καταχώριση του σημείου Ι. Ασφαλώς, τα κείμενα τυπώνονται ως επί το πλείστον με μαύρο χρώμα σε λευκό φόντο. Ωστόσο, ο μπλε χρωματισμός δεν μπορεί, από μόνος του, να προσφέρει στο γράμμα ή τον λατινικό αριθμό ένα καθοριστικό συστατικό από πλευράς εκτιμήσεως του διακριτικού τους χαρακτήρα, καθόσον, σε μια εποχή ευρείας διαδόσεως των εγχρώμων εκτυπωτών, οι χαρακτήρες και τα κείμενα επίσης αναπαράγονται συχνά σε χρώμα διαφορετικό από το μαύρο. Το βαθύ μπλε φαίνεται ιδιαίτερα ενδεδειγμένο εν προκειμένω, καθόσον τα σκούρα χρώματα έχουν το πλεονέκτημα να προσφέρουν καλύτερη αντίθεση επάνω στο συνήθως ανοιχτόχρωμο φόντο των κειμένων, των οποίων διευκολύνουν έτσι την ανάγνωση. Κατά τα λοιπά, η αναπαραγωγή ενός χαρακτήρα σ' ένα τυπικό βασικό χρώμα επιτελεί λειτουργία πρωτίστως διακοσμητική, αποκλείουσα όμως την ένδειξη της προελεύσεως.

11 Συνεπώς, ως προς όλες τις ζητούμενες υπηρεσίες, το κατατεθέν σημείο εμφανίζεται σύνηθες και στερούμενο εκφραστικής ιδιότητας. Συνεπώς, ελλείψει άλλων ενδείξεων σχετικά με την ύπαρξη συνδέσμου μεταξύ του κατατεθέντος σημείου και μιας ορισμένης επιχειρήσεως, οι ενδιαφερόμενοι κύκλοι δεν θα εντοπίζουν στον έγχρωμο χαρακτήρα τον προσδιορισμό της εμπορικής προελεύσεως των υπηρεσιών των κλάσεων 35, 36, 37, 39, 42 και 43. Ένα σημείο στερούμενο εκφραστικής ιδιότητας δεν μπορεί να χρησιμεύσει λυσιτελώς ως ορατή ένδειξη της εμπορικής προελεύσεως των υπηρεσιών τις οποίες προσδιορίζει.

[...].»

Αιτήματα των διαδίκων

9 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να υποχρεώσει το ΓΕΕΑ να καταχωρίσει το κατατεθέν σημείο για τις προσδιορισθείσες υπηρεσίες·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

10 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

Επί του παραδεκτού του πρώτου αιτήματος της προσφεύγουσας

11 Το ΓΕΕΑ ζητεί να κριθεί απαράδεκτο το πρώτο αίτημα της προσφεύγουσας, στο μέτρο που ζητείται από το Πρωτοδικείο να απευθύνει εντολή καταχωρίσεως του ζητηθέντος σήματος για όλες τις υπηρεσίες που προσδιορίζονται με την αίτηση καταχωρίσεως σήματος.

12 Κατά πάγια νομολογία, στο πλαίσιο προσφυγής ενώπιον του κοινοτικού δικαστή κατ' αποφάσεως τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, το τελευταίο υποχρεούται, δυνάμει του άρθρου 233 ΕΚ και του άρθρου 63, παράγραφος 6, του κανονισμού 40/94, να λάβει τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση τυχόν ακυρωτικής αποφάσεως του κοινοτικού δικαστή.

13 Συνεπώς, δεν εναπόκειται στο Πρωτοδικείο να απευθύνει εντολές στο ΓΕΕΑ. Αντιθέτως, σ' αυτό εναπόκειται να αντλήσει, ενδεχομένως, τις συνέπειες που απορρέουν από το διατακτικό και το σκεπτικό της αποφάσεως του Πρωτοδικείου [απόφαση της 31ης Ιανουαρίου 2001, T-331/99, Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld κατά ΓΕΕΑ (Giroform), Συλλογή 2001, σ. II-433, σκέψη 33].

14 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο το πρώτο αίτημα της προσφεύγουσας στο μέτρο που ζητείται από το Πρωτοδικείο να απευθύνει εντολή καταχωρίσεως του ζητηθέντος σήματος για όλες τις υπηρεσίες που προσδιορίζονται με την αίτηση καταχωρίσεως σήματος.

Επί του μοναδικού λόγου της προσφυγής, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94

Επιχειρήματα των διαδίκων

15 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών, θεωρώντας το κατατεθέν σημείο σύνηθες και στερούμενο σημασίας και κρίνοντας ότι δεν θα παρέχει στους ενδιαφερόμενους επαγγελματικούς κύκλους τη δυνατότητα να προσδιορίζουν την εμπορική προέλευση των υπηρεσιών για τις οποίες ζητείται η καταχώριση, κατέστησε αδικαιολογήτως αυστηρότερα τα κριτήρια του διακριτικού χαρακτήρα των γραμμάτων, κατά παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94.

16 Η βασική λειτουργία του σήματος είναι να εγγυάται στον καταναλωτή ή τον τελικό χρήστη την ταυτότητα καταγωγής του φέροντος το σήμα προϊόντος ή υπηρεσίας (απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Σεπτεμβρίου 1998, C-39/97, Canon, Συλλογή 1998, σ. I-5507, σκέψη 28).

17 Επομένως, πρέπει να εξεταστεί, στο πλαίσιο ελέγχου a priori και ανεξάρτητα από την πραγματική χρήση του σημείου, αν το κατατεθέν σημείο θα παρέχει στο ενδιαφερόμενο κοινό τη δυνατότητα να διακρίνει τα οικεία προϊόντα ή υπηρεσίες από τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες που προέρχονται από άλλες επιχειρήσεις όταν θα καλείται να επιλέξει κατά την αγορά αυτών των προϊόντων ή υπηρεσιών [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 5ης Απριλίου 2001, Τ-87/00, Bank für Arbeit und Wirtschaft κατά ΓΕΕΑ (EASYBANK), Συλλογή 2001, σ. II-1259, σκέψη 40, και της 7ης Φεβρουαρίου 2002, Τ-88/00, Mag Instrument κατά ΓΕΕΑ (Σχήμα φακών τσέπης), Συλλογή 2002, σ. II-467, σκέψη 34].

18 Το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 δεν κάνει καμία διάκριση μεταξύ των διαφόρων κατηγοριών σημείων. Συνεπώς, το ΓΕΕΑ δεν μπορούσε να απορρίψει εκ προοιμίου τα μεμονωμένα γράμματα παραπέμποντας στις οδηγίες του ως προς την εξέταση των αιτήσεων, χωρίς να εκτιμήσει τις περιστάσεις της συγκεκριμένης περιπτώσεως.

19 Το Πρωτοδικείο φαίνεται να έχει δεχθεί ότι απλά γράμματα μπορούν να έχουν για το ενδιαφερόμενο κοινό, λόγω της ειδικής γραφικής παραστάσεώς τους, έντονο και, κατά συνέπεια, επαρκή διακριτικό χαρακτήρα. Το Πρωτοδικείο επισήμανε το «κυρίαρχο στοιχείο» του χαρακτήρα «a» που συνίστατο σε απλό πεζό γράμμα λευκού χρώματος σε μαύρο φόντο. Το απλό αυτό σημείο, κατά το Πρωτοδικείο, εντυπώνεται αμέσως στη σκέψη και φυλάσσεται στη μνήμη [απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Ιουλίου 2004, Τ-115/02, AVEX κατά ΓΕΕΑ — Ahlers (a), Συλλογή 2004, σ. II-2907, σκέψη 20].

20 Είναι, συνεπώς, ριζικώς εσφαλμένη η άποψη του ΓΕΕΑ ότι η παράσταση ενός χαρακτήρα σε ένα από τα τυπικά βασικά χρώματα επιτελεί πρωτίστως διακοσμητική λειτουργία αποκλείουσα κάθε ένδειξη ως προς την προέλευση.

21 Το τμήμα προσφυγών δεν μπορούσε νομίμως να αιτιολογήσει την απόφασή του θεωρώντας ότι ο κατατεθείς χαρακτήρας είναι συνήθης και στερείται σημασίας ή περίσσειας φαντασίας. Η απουσία διακριτικού χαρακτήρα δεν μπορεί ακριβώς να προκύπτει μόνον από τη διαπίστωση ότι το κατατεθέν σημείο στερείται περίσσειας φαντασίας ή δεν παρουσιάζει μια ασυνήθιστη ή εντυπωσιακή πλευρά (προμνησθείσα στη σκέψη 17 απόφαση EASYBANK, σκέψεις 39 επ.).

22 Το ΓΕΕΑ έχει ήδη αναγνωρίσει επαρκή διακριτικό χαρακτήρα στα σήματα a και j που προσδιόριζαν, αμφότερα, είδη ενδυμασίας. Δεν υπάρχει κανένας λόγος να επιφυλαχθεί διαφορετική μεταχείριση στο κατατεθέν εν προκειμένω σημείο, το οποίο αποτελεί αναφορά στο IVG Immobilien AG.

23 Το κατατεθέν εικονιστικό σημείο αποκτά διακριτικό χαρακτήρα λόγω της χρησιμοποιήσεως ιδιαίτερα έντονου χρώματος μπλε ρουά και γραφικής παραστάσεως διαφορετικής από την τυποποιημένη γραμματοσειρά Times New Roman. Η γραφική αυτή παράσταση απεικονίζει επίσης ένα κτίριο με στυλιζαρισμένη μορφή και συνδέεται έτσι με το προγενέστερο γερμανικό εικονιστικό σήμα «IVG» της προσφεύγουσας.

24 Ο διακριτικός χαρακτήρας του προς καταχώριση προτεινομένου σήματος πρέπει να εκτιμηθεί από την οπτική γωνία του τομέα της εμπορικής εκμεταλλεύσεως και διαχειρίσεως ακινήτων. Εκ φύσεως, ο τομέας αυτός κάνει χρήση σημάτων και συμβόλων λιγότερο φανταχτερών και εντυπωσιακών απ' ό,τι τα σημεία που χρησιμοποιούνται, π.χ., στο λιανικό εμπόριο. Πρέπει, συνεπώς, να εφαρμοστεί, όσον αφορά την προσοχή, διαφορετικό κριτήριο για το κοινό το οποίο ενδιαφέρει η δραστηριότητα της προσφεύγουσας. Για τον λόγο αυτόν, το χρώμα του κατατεθέντος σημείου ουδόλως στερείται σημασίας, ιδίως καθόσον το παλαιό εμπορικό σύμβολο της προσφεύγουσας χαρακτηριζόταν ήδη από το χρώμα μπλε ρουά.

25 Πρέπει, συνεπώς, να αναγνωριστεί στο υπό εξέταση σημείο το ελάχιστο αναγκαίο αλλά και επαρκές επίπεδο διακριτικού χαρακτήρα (προμνησθείσα στη σκέψη 17 απόφαση Σχήμα φακών τσέπης, σκέψη 34) ώστε να τύχει προστασίας.

26 Το ΓΕΕΑ αναφέρει ότι ο διακριτικός χαρακτήρας ενός σήματος, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94, πρέπει να εκτιμάται σε σχέση, αφενός, με τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες ως προς τα οποία ζητείται η καταχώριση και, αφετέρου, με την αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού, ήτοι του μέσου καταναλωτή ο οποίος έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος (απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Απριλίου 2004, C-456/01 P και C-457/01 P, Henkel κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2004, σ. I-5089, σκέψη 35).

27 Τα κριτήρια εκτιμήσεως του διακριτικού χαρακτήρα των μεμονωμένων γραμμάτων δεν μπορούν να διαφέρουν από αυτά που ισχύουν για τα λοιπά λεκτικά ή εικονιστικά σήματα, καθόσον το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 ουδόλως διακρίνει μεταξύ των διαφόρων μορφών σημάτων. Το γεγονός ότι η αντίληψη του ενδιαφερομένου κοινού δεν είναι η ίδια για όλες τις κατηγορίες σημάτων δεν δικαιολογεί τον εκ προοιμίου αποκλεισμό ορισμένων σημάτων από την καταχώριση.

28 Επομένως, η εξέταση έγκειται στην πρόγνωση του τρόπου με τον οποίο ο καταναλωτής πρόκειται να αντιληφθεί το σημείο. Κατόπιν της εξετάσεως αυτής, το τμήμα προσφυγών κατάληξε ότι το ενδιαφερόμενο κοινό δεν θα αντιλαμβανόταν το κατατεθέν σήμα ως ένδειξη της προελεύσεως των προσδιοριζομένων υπηρεσιών.

29 Είναι σημαντικό να ληφθεί το κατατεθέν σημείο υπόψη αυτοτελώς και ανεξάρτητα από τυχόν άλλα χαρακτηριστικά. Ο καταναλωτής, όταν θα βρίσκεται αντιμέτωπος με το κατατεθέν σημείο, μεμονωμένως λαμβανόμενο υπόψη, θα αντιλαμβάνεται μόνον, αναλόγως του χρησιμοποιουμένου υποθέματος, μια γραμμή, ένα γράμμα ή ένα λατινικό αριθμό που έχει ως προορισμό τη διάρθρωση ενός εγγράφου ή χρησιμεύει ως διακοσμητικό στοιχείο. Όπως ανέφερε το τμήμα προσφυγών, η αντίληψη αυτή οφείλεται στο ότι η γραφική παράσταση του κατατεθέντος σημείου δεν προσελκύει την προσοχή του ενδιαφερομένου κοινού. Οι εγκάρσιες γραμμές που διακρίνουν το κατατεθέν σημείο από την τυποποιημένη γραμματοσειρά γίνονται αντιληπτές μόνο με προσεκτική παρατήρηση, η δε χρησιμοποίηση του μπλε χρώματος δεν αποτελεί εξαιρετικό γεγονός.

30 Η παραπομπή στην προμνησθείσα στη σκέψη 19 απόφαση είναι αλυσιτελής. Η προηγηθείσα αυτή απόφαση, η οποία εκδόθηκε σε υπόθεση inter partes, αφορούσε το ζήτημα κατά πόσον ένα εγγενώς μη διακριτικό στοιχείο ενός σήματος μπορούσε να κυριαρχεί στη συνολική εντύπωση που προκαλούσε το σήμα αυτό και, κατά συνέπεια, να προβληθεί προς στήριξη του ισχυρισμού περί υπάρξεως κινδύνου συγχύσεως. Το προηγούμενο αυτό συνηγορεί μάλλον υπέρ του βασίμου της προσβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον το Πρωτοδικείο έκρινε σαφώς ότι το γράμμα «a», ως εκ της φύσεώς του, δεν ήταν δεκτικό καταχωρίσεως και ότι το εικονιστικό σημείο αντλούσε τον διακριτικό του χαρακτήρα αποκλειστικά από τη γραφική παράστασή του (προμνησθείσα στη σκέψη 19 απόφαση a, σκέψη 21).

31 Η απόφαση του τμήματος προσφυγών είναι σύμφωνη με την πρακτική που ακολουθεί το ΓΕΕΑ στο ζήτημα της καταχωρίσεως σημάτων. Τα δικαστικά προηγούμενα που επικαλείται η προσφεύγουσα διαφέρουν από την υπό κρίση περίπτωση λόγω της εντονότερης γραφικής παραστάσεως των επιδίκων στις υποθέσεις εκείνες σημείων.

32 Το τμήμα προσφυγών παρατήρησε ότι το εικονιστικό σήμα j δεν περιλαμβανόταν σε τυποποιημένη γραμματοσειρά και ότι η προσθήκη μιας γραμμής αρκούσε για να προσδώσει ελάχιστο διακριτικό χαρακτήρα στο κατατεθέν γράμμα (απόφαση της 10ης Ιουλίου 2001, R 480/199-2). Ο ελάχιστος διακριτικός χαρακτήρας του εικονιστικού σήματος a προκύπτει επίσης από τη γραφική παράστασή του (απόφαση της 28ης Μαΐου 1999, R 091/1998-2).

33 Εξάλλου, κατά τη νομολογία, οι αποφάσεις περί καταχωρίσεως ενός σημείου ως κοινοτικού σήματος, τις οποίες καλούνται να λαμβάνουν τα τμήματα προσφυγών δυνάμει του κανονισμού 40/94, εμπίπτουν στη δέσμια αρμοδιότητα και όχι στη διακριτική τους ευχέρεια. Επομένως, η νομιμότητα των αποφάσεων αυτών πρέπει να εκτιμάται αποκλειστικά βάσει του κανονισμού αυτού, όπως έχει ερμηνευθεί από τον κοινοτικό δικαστή, και όχι βάσει μιας προηγούμενης πρακτικής των τμημάτων προσφυγών ως προς τη λήψη των αποφάσεών τους.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

34 Το άρθρο 4 του κανονισμού 40/94, το οποίο επιγράφεται «Σημεία που δύνανται να συνιστούν κοινοτικό σήμα», ορίζει τα εξής:

«Μπορεί να αποτελέσει κοινοτικό σήμα οποιοδήποτε σημείο επιδεκτικό γραφικής παράστασης, ιδίως λέξεις, συμπεριλαμβανομένων των ονομάτων των προσώπων, σχέδια, γράμματα, αριθμοί, το σχήμα προϊόντος ή της συσκευασίας του, υπό την προϋπόθεση ότι τα σημεία αυτά είναι ικανά να διακρίνουν τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες μιας επιχείρησης από τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες άλλων επιχειρήσεων.»

35 Η παράγραφος 1 του άρθρου 7 του κανονισμού 40/94, το οποίο απαριθμεί τους απόλυτους λόγους απαραδέκτου που μπορούν να προβληθούν κατά της καταχωρίσεως κάποιου σημείου ως κοινοτικού σήματος, προβλέπει τα ακόλουθα:

«1. Δεν γίνονται δεκτά για καταχώρηση:

[...]

τα σήματα που στερούνται διακριτικού χαρακτήρα.»

36 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα υπέβαλε προς κοινοτική καταχώριση ένα εικονιστικό σημείο συντιθέμενο από τη γραφική παράσταση, σε χρώμα βαθύ μπλε ρουά, του κεφαλαίου γράμματος «i» ή του λατινικού αριθμού ένα, στην κορυφή και τη βάση του οποίου υπάρχουν δύο οριζόντιες εγκάρσιες γραμμές λεπτότερες και μακρύτερες από εκείνες των αντιστοίχων χαρακτήρων της τυποποιημένης γραμματοσειράς Times New Roman.

37 Το άρθρο 4 του κανονισμού 40/94 περιλαμβάνει κατάλογο παραδειγμάτων σημείων επιδεχομένων γραφικής παραστάσεως τα οποία μπορούν να αποτελέσουν σήμα, υπό την προϋπόθεση ότι είναι ικανά να διακρίνουν τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες μιας επιχειρήσεως από τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες άλλων επιχειρήσεων, ήτοι να επιτελέσουν τη λειτουργία του σήματος που έγκειται στον προσδιορισμό της προελεύσεως αυτών των προϊόντων ή υπηρεσιών [βλ., σχετικά με το άρθρο 2 της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 1989, L 40, σ. 1), το κανονιστικό περιεχόμενο του οποίου είναι ουσιαστικά ίδιο με εκείνο του άρθρου 4 του κανονισμού 40/94, απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2004, C-404/02, Nichols, Συλλογή 2004, σ. I-8499, σκέψη 22].

38 Καίτοι το άρθρο 4 του κανονισμού 40/94 αναφέρει ρητώς τα γράμματα και τους αριθμούς, η δυνατότητα, γενικώς, μιας κατηγορίας σημείων να αποτελέσουν σήμα κατά την έννοια της διατάξεως αυτής δεν συνεπάγεται ότι τα σημεία αυτά διαθέτουν κατ' ανάγκη διακριτικό, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94, χαρακτήρα αναφορικά με συγκεκριμένο προϊόν ή υπηρεσία (απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Οκτωβρίου 2002, T-173/00, KWS Saat κατά ΓΕΕΑ (Απόχρωση πορτοκαλί), Συλλογή 2002, σ. II-3843, σκέψη 26).

39 Πράγματι, στερούνται διακριτικού χαρακτήρα τα σημεία που δεν είναι ικανά να δηλώσουν την προέλευση του προσδιοριζομένου προϊόντος ή υπηρεσίας ώστε να μπορεί ο καταναλωτής που αγοράζει αυτό το προϊόν ή την υπηρεσία να προβεί, στο πλαίσιο μεταγενέστερης αγοράς, στην ίδια επιλογή εφόσον η σχετική του εμπειρία προκύπτει θετική, ή να προβεί, αν η εμπειρία αυτή αποδειχθεί αρνητική, σε άλλη επιλογή (προμνησθείσα στη σκέψη 38 απόφαση Απόχρωση πορτοκαλί, σκέψη 27).

40 Εξάλλου, το γεγονός ότι είναι ενδεχομένως δυσχερέστερη η συγκεκριμένη εκτίμηση του διακριτικού χαρακτήρα ορισμένων σημάτων δεν μπορεί να δικαιολογήσει την υπόθεση ότι τα σήματα αυτά στερούνται a priori διακριτικού χαρακτήρα ή δεν μπορούν να τον αποκτήσουν παρά μόνο λόγω της χρήσεως, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 7, παράγραφος 3, της οδηγίας 40/94 (βλ., σχετικά με το άρθρο 3, παράγραφος 3, της οδηγίας 89/104, το κανονιστικό περιεχόμενο του οποίου είναι ουσιαστικά ίδιο με εκείνο του άρθρου 7 του κανονισμού 40/94, προμνησθείσα στη σκέψη 37 απόφαση Nichols, σκέψη 29).

41 Ο απαιτούμενος από το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 διακριτικός χαρακτήρας του σήματος πρέπει να εκτιμάται σε σχέση, αφενός, με τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες ζητήθηκε η καταχώριση του σήματος και, αφετέρου, με την αντίληψη των ενδιαφερομένων κύκλων, οι οποίοι αποτελούνται από τους καταναλωτές των προϊόντων ή των υπηρεσιών αυτών (βλ., σε σχέση με το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 89/104, το κανονιστικό περιεχόμενο του οποίου είναι ουσιαστικά ίδιο με εκείνο του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Φεβρουαρίου 2004, C-218/01, Henkel, Συλλογή 2004, σ. I-1725, σκέψη 50).

42 Συνεπώς, έπρεπε εν προκειμένω να ερευνηθεί, στο πλαίσιο της συγκεκριμένης εξετάσεως των δυνητικών δυνατοτήτων του προς καταχώριση προταθέντος σημείου, κατά πόσον αποκλειόταν να είναι το σημείο αυτό ικανό να διακρίνει, στα μάτια του κοινού στο οποίο απευθύνεται, τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες ζητείται η καταχώρισή του από τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες διαφορετικής προελεύσεως (προμνησθείσα στη σκέψη 17 απόφαση EASYBANK, σκέψη 40), εξυπακουομένου ότι ένας ελάχιστος διακριτικός χαρακτήρας αρκεί για να αποκλείσει την εφαρμογή του απόλυτου λόγου απαραδέκτου τον οποίο προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 (προμνησθείσα στη σκέψη 17 απόφαση Σχήμα φακών τσέπης, σκέψη 34).

43 Για τους σκοπούς αυτής της εξετάσεως, το ΓΕΕΑ, ή, κατόπιν ασκήσεως προσφυγής, το Πρωτοδικείο, λαμβάνει υπόψη του όλα τα πραγματικά περιστατικά και τις περιστάσεις που ασκούν επιρροή (απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Οκτωβρίου 2004, C-136/02 P, Mag Instrument κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2004, σ. I-9165, σκέψη 48).

44 Όμως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το τμήμα προσφυγών δεν προέβη εν προκειμένω στην εξέταση αυτή.

45 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει, πρώτον, ότι το τμήμα προσφυγών περιορίστηκε, στη σκέψη 10 της προσβαλλομένης αποφάσεως, να θεωρήσει ότι το κατατεθέν σημείο δεν είναι ικανό να δηλώσει την εμπορική προέλευση των προσδιοριζομένων υπηρεσιών, καθόσον οι δύο εγκάρσιες γραμμές του υποβληθέντος προς καταχώριση συμβόλου και το μπλε ρουά χρώμα του, στο οποίο αποδόθηκε πρωτίστως διακοσμητικός σκοπός, δεν αρκούν για να προσελκύσουν την προσοχή του φυσιολογικά επιμελούς παρατηρητή.

46 Για να καταλήξει στο συμπέρασμα αυτό, το τμήμα προσφυγών στηρίχθηκε στο ότι το κατατεθέν σημείο δεν παρουσιάζει αξιοσημείωτες γραφικές ιδιαιτερότητες σε σχέση προς την τυποποιημένη γραμματοσειρά Times New Roman. Το συμπέρασμα αυτό επιβεβαιώνεται από τη διαπίστωση του συνηθισμένου χαρακτήρα του υπό εξέταση σημείου, στην οποία το τμήμα προσφυγών προέβη στη σκέψη 11 της προσβαλλομένης αποφάσεως.

47 Εστιάζοντας έτσι εκ προοιμίου την εκτίμηση του διακριτικού χαρακτήρα του κατατεθέντος σημείου στην απόχρωσή του και στο μέγεθος των διαφόρων γραφικών στοιχείων που υποτίθεται ότι εμφανίζει σε σχέση προς τα ανάλογα σύμβολα της τυποποιημένης γραμματοσειράς Times New Roman, το τμήμα προσφυγών εμμέσως πλην σαφώς έκρινε, κατά παράβαση του άρθρου 4 του κανονισμού 40/94, ότι ένα τυπογραφικό σύμβολο που ανήκει σε τυποποιημένη γραμματοσειρά δεν έχει, αυτό καθαυτό, τον ελάχιστο διακριτικό χαρακτήρα που απαιτείται από το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, ώστε να μπορεί να καταχωριστεί ως κοινοτικό σήμα.

48 Στο μέτρο αυτό, το τμήμα προσφυγών στέρησε, εξάλλου, από κάθε πρακτική σημασία την αρχή την οποία υπενθυμίζει εντούτοις στη σκέψη 9 της προσβαλλομένης αποφάσεως και σύμφωνα με την οποία το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94 δεν διακρίνει μεταξύ των διαφόρων ειδών σημείων όσον αφορά την απαιτούμενη ύπαρξη διακριτικού χαρακτήρα.

49 Επιπλέον, κατά πάγια νομολογία, η έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα ενός σημείου, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94, δεν μπορεί να προκύπτει από τη διαπίστωση και μόνον ότι το σημείο δεν παρουσιάζει μια ασυνήθιστη ή εντυπωσιακή πλευρά (προμνησθείσα στη σκέψη 17 απόφαση EASYBANK, σκέψη 39).

50 Πράγματι, η καταχώριση ενός σημείου ως κοινοτικού σήματος δεν εξαρτάται από τη διαπίστωση ενός συγκεκριμένου επιπέδου δημιουργικότητας ή φαντασίας εκ μέρους του δικαιούχου του σήματος. (απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 2004, C-329/02 P, SAT.1 κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2004, σ. I-8317, σκέψη 41), αλλ' από την ικανότητα του σημείου να εξατομικεύσει τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες του αιτούντος την καταχώριση του σήματος σε σχέση προς τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες που προσφέρουν οι ανταγωνιστές του [απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Φεβρουαρίου 2002, Τ-79/00, Rewe-Zentral κατά ΓΕΕΑ (LITE), Συλλογή 2002, σ. II-705, σκέψη 30].

51 Ένα σημείο που δεν έχει στυλιζαρισμένα γραφικά στοιχεία μπορεί μάλιστα να απομνημονεύεται ευκολότερα και ταχύτερα από το ενδιαφερόμενο κοινό, στο οποίο και να παρέχει τη δυνατότητα να επαναλάβει μια θετική εμπειρία συναλλαγής, αρκεί να μην έχει το εν λόγω σημείο καταστεί ήδη κοινόχρηστο για το επίμαχο είδος προϊόντων και υπηρεσιών [απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Οκτωβρίου 2002, Τ-360/00, Dart Industries κατά ΓΕΕΑ (UltraPlus), Συλλογή 2002, σ. II-3867, σκέψη 48].

52 Συνάγοντας την έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα του κατατεθέντος σημείου από την απουσία έντονης γραφικής ιδιαιτερότητας σε σχέση με μια τυποποιημένη γραμματοσειρά, το τμήμα προσφυγών προέβη, συνεπώς, σε εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 4 και του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94.

53 Το Πρωτοδικείο σημειώνει, δεύτερον, ότι το τμήμα προσφυγών περιορίστηκε, στη σκέψη 11 της προσβαλλομένης αποφάσεως, να προσθέσει στα ανωτέρω ότι το σημείο στερείται κάθε εκφραστικού περιεχομένου ικανού να του προσδώσει διακριτικό χαρακτήρα.

54 Συναφώς, το τμήμα προσφυγών διευκρίνισε ότι, ελλείψει άλλων ενδείξεων περί της υπάρξεως σχέσεως μεταξύ του κατατεθέντος σημείου και μιας συγκεκριμένης επιχειρήσεως, το ενδιαφερόμενο κοινό δεν θα αντιλαμβανόταν το επίμαχο σημείο ως προσδιορίζον την εμπορική προέλευση των υπηρεσιών που προσδιορίζονται στην αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος.

55 Ωστόσο, για να έχει τον ελάχιστο διακριτικό χαρακτήρα τον οποίο απαιτεί το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94, το κατατιθέμενο σημείο πρέπει απλώς να εμφανίζεται a priori ικανό να παρέχει στο ενδιαφερόμενο κοινό τη δυνατότητα να προσδιορίζει την προέλευση των προϊόντων ή των υπηρεσιών που αναφέρονται στην αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος και να διακρίνει τα εν λόγω προϊόντα ή τις εν λόγω υπηρεσίες από εκείνες άλλων επιχειρήσεων, χωρίς να απαιτείται αναγκαστικά να έχει το σημείο μια ιδιαίτερη σημασία, καθόσον διακριτικό χαρακτήρα μπορεί να έχει και ένα απολύτως άσχετο σημείο.

56 Εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών δεν διευκρίνισε κατά τί το γεγονός ότι το περιεχόμενο του σημείου δεν εκφράζει τίποτε το συγκεκριμένο απέκλειε την παραπομπή στις υπηρεσίες κατασκευής, διοικήσεως και διαχειρίσεως ακινήτων που παρέχει η προσφεύγουσα.

57 Πρέπει να παρατηρηθεί, συναφώς, ότι το κατατεθέν σημείο, στο μέτρο που αποτελείται από το γράμμα «i», αναγνωρίζεται ως το αρχικό της λέξεως «immobilier», η οποία δηλώνει, σε πλείονες επίσημες γλώσσες της Κοινότητας, τον τομέα δραστηριοτήτων στον οποίο εμπίπτουν οι επίδικες υπηρεσίες.

58 Υπό τις συνθήκες αυτές, το τμήμα προσφυγών όφειλε τουλάχιστον να εξετάσει κατά πόσον το υπό εξέταση σημείο μπορούσε να υποδηλώσει, χωρίς ωστόσο να την περιγράψει κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 40/94, τη φύση των προσδιοριζομένων από το σημείο υπηρεσιών.

59 Συνάγοντας έτσι από το γεγονός ότι το περιεχόμενο του κατατεθέντος σημείου δεν εκφράζει τίποτε το συγκεκριμένο ότι το σημείο δεν είναι ικανό να προσδιορίσει την εμπορική προέλευση των επιμάχων υπηρεσιών, το τμήμα προσφυγών προέβη σε εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94.

60 Συνεπώς, κακώς το τμήμα προσφυγών στήριξε την άρνησή του να καταχωρίσει το κατατεθέν σημείο στην έλλειψη έντονης γραφικής ιδιαιτερότητας και εκφραστικού περιεχομένου, χωρίς να εξετάσει προηγουμένως, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα κατάλληλα στοιχεία που άπτονται των ειδικών περιστάσεων της υποθέσεως, κατά πόσον το σημείο αυτό ήταν συγκεκριμένα ικανό να παράσχει στο κοινό στο οποίο απευθύνεται τη δυνατότητα να διακρίνει τις υπηρεσίες που παρέχει ο αιτών το σήμα από εκείνες που παρέχουν οι ανταγωνιστές του.

61 Συναφώς, πρέπει να τονιστεί, τρίτον, ότι η προσφεύγουσα είναι επιχείρηση ειδικευμένη στην κατασκευή, διεύθυνση και διαχείριση ακινήτων και ότι παρέχει τις υπηρεσίες για τις οποίες ζητείται η καταχώριση του κοινοτικού σήματος σε επαγγελματίες ή ιδιώτες χρήστες.

62 Λαμβανομένων υπόψη του ειδικού χαρακτήρα τους και της υψηλής τιμής των πράξεων που συνεπάγονται, οι υπηρεσίες αυτές απευθύνονται κατά πάσα περίπτωση σε ενημερωμένο κοινό, ο βαθμός προσοχής του οποίου είναι υψηλότερος από εκείνον που χαρακτηρίζει τον μέσο καταναλωτή, που έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος, στις πράξεις αγοράς αγαθών και υπηρεσιών τρέχουσας καταναλώσεως, όπως δέχθηκε το τμήμα προσφυγών.

63 Πράγματι, το επίπεδο προσοχής του ενδιαφερόμενου κοινού μπορεί να ποικίλλει αναλόγως της κατηγορίας των προτεινομένων προϊόντων ή υπηρεσιών, οι δε καταναλωτές είναι δυνατόν να αποτελούν ένα πολύ προσεκτικό κοινό οσάκις, αφενός, όπως εν προκειμένω, οι δεσμεύσεις που αναλαμβάνουν μπορεί να είναι αρκετά σημαντικές και, αφετέρου, οι παρεχόμενες υπηρεσίες σχετικά τεχνικής φύσεως [απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Σεπτεμβρίου 2005, Τ-320/03, Citicorp κατά ΓΕΕΑ (LIVE RICHLY), Συλλογή 2005, σ. II-3411, σκέψεις 70 και 73].

64 Συνεπώς, κακώς το τμήμα προσφυγών έλαβε υπόψη του ως ενδιαφερόμενο κοινό τον μέσο καταναλωτή ο οποίος έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος, χωρίς να λάβει υπόψη ότι το επίπεδο προσοχής του

καταναλωτή, συμπεριλαμβανομένου του μέσου καταναλωτή, μπορεί να ποικίλλει αναλόγως της κατηγορίας των επιδίκων προϊόντων ή υπηρεσιών (απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Ιουνίου 1999, C-342/97, Lloyd, Συλλογή 1999, σ. I-3819, σκέψη 26).

65 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών ερμήνευσε και εφάρμοσε εσφαλμένως το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94.

66 Συνεπώς, ο λόγος ακυρώσεως πρέπει να γίνει δεκτός και η προσβαλλόμενη απόφαση να ακυρωθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

67 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

68 Επειδή το ΓΕΕΑ ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί να φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα καθώς και τα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας, σύμφωνα με το σχετικό αίτημά της.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 1ης Σεπτεμβρίου 2005 (υπόθεση R 559/2004-4).

2) Το ΓΕΕΑ φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και τα δικαστικά έξοδα της IVG Immobilien AG.

Legal Wiszniewska-Białecka Moavero Milanesi

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 13 Ιουνίου 2007.

Ο Γραμματέας Ο Πρόεδρος

E. Coulon H. Legal